

Térey János

Az ordas azonosítása

Az ordasnak szaga van.
Mintha látatlanban kerültél volna
ismeretségbe a genitáliáival.
Amúgy ígéretes áru. Fiús pengearc,
gótikus kéz, tövig nyírott zongoristakörmök.
Ő szokott lármát csapni a negyediken,
és kisfiamnak szólít. Hetykén csóválja
a melleit a gangon, mint egy sarki nő,
amikor becsöngetsz hozzá:
vegyen vissza a hangerőből.
Úgy teszel, mintha érdekelne,
udvaroltatsz magadnak.
Be nem áll a szája. Az ordas
vidékről fölkerült nő, akit
boldoggá tesznek az egyszerű örömek.
Szeszélyei hihetetlen merevséggel párosulnak:
utóbbi mintegy *bebetonozza* az előbbieket,
törhetetlen burokként. Az ordas
téged traktál, de megjegyzéseidre
füle botját se mozdítja. Az a benyomásod,
hogy nincs tisztában a szavak jelentésével.
Alapjáraton is tűzokádó, kocsis
módjára anyázik és káromkodik,
nem dühös pedig. Szokása, hogy
névtelen képslapon üzeni meg
lesújtó véleményét az ismerőseinek.
Az ordasra nem alkalmazhatóak fokozatok.
Viselkedése a racionális tárgyalás
keretein kívül helyezi őt. Rögtön
és halálosan szeress belé,
vagy áramtalanítsd a zenegépét.